

Serrat de les Garrigoses. Via de l'Aranya (V+, 260 m)

Primera ascensió:

J. Altimira en solitari (octubre de 1997)

Material:

12 cintes, joc de friends, tascons i vagues.

L'Aranya és una opció del tot recomanable. La via, busca en tot moment la lògica per arribar al cim secundari del Serrat de les Garrigoses, oferint-nos una escalada del tot variada: diedres, plaques i fissures ens faran passar una bona jornada d'escalada. L'itinerari es troba mínimament equipat, així serà recomanable portar un joc de friends fins al número 3, tascons i algunes vagues per savines i ponts de roca. Encarada descaradament al sud la converteixen en una bona elecció per als dies freds d'hivern.

Tot i que la via s'inicia per sota del Camí de les Feixades (amb dues tirades inicials), nosaltres la ressenyem des del camí, que és on la comencen la majoria de cordades.

Recordeu que segons l'”Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat”, en aquesta zona (D) resta prohibida l'escalada del 1 de març fins el 31 de juliol.

- Via: Via de l'Aranya
- Zona: Montserrat - Serrat de les Garrigoses
- Dificultat: V+ (MD)
- Llargària: 260 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb espits
- Material: 12 cintes exprés, joc de friends fins al número 3, joc de tascons i vagues per savines i ponts de roca.
- Orientació: Sud

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir fins que trobem el peu de via, al mateix camí (nom a l'inici).

L1(V)

La via s'inicia al mateix camí just a l'esquerra d'una columna evident per on va la via "Don Cipote de la Mancha". Els primer metres van per una canal una mica vegetada. Haurem d'anar a buscar una fissura per l'esquerra de la canal (trobarem un friend encastat); la seguim uns metres per passar a la placa de la dreta, on trobarem un espit. Un cop xapat seguirem recte i després en tendència a l'esquerra per anar a buscar una placa amb bona roca. Escalem uns metres per la placa i tirem a la dreta per anar a atènyer un mini diedre. Tot i la verticalitat aquí les presses són molt bones i ens ajudaran a superar el pas sense problemes. Un cop superat aquest tram ens quedaran uns pocs metres de placa fàcil fins la reunió. 45 metres.

L2(V+)

Sortim de la reunió per la dreta i superem un ressalt que ens deixarà davant una panxa. Per superar-la haurem de col·locar-nos bé i aprofitar les bones presses que trobem. Un cop passada la panxa anem un pel a l'esquerra i ens col·loquem sobre una placa tombada que ens mena a un mur vertical. En aquest punt la roca hi és excel·lent i la dificultat no gaire alta. Un cop superat el muret anem cap a la dreta, on trobarem una reunió (de la via "Don Cipote"). Seguim cap a la dreta i ataquem un primer diedre. Aquest es troba protegit

per un espit. Un cop passat l'espit podem acabar de superar el diedre per la placa de la dreta. Arribem a una nova lleixa; seguim uns metres per placa i escalem un nou diedre, menys exigent que l'anterior i una mica descompost. Un cop sortim del diedre anem a la dreta i fem la reunió sobre una nova lleixa. 40 metres.

L3(IV-)

Sortim per l'esquerra d'un esperonet per terreny una mica trencat. De seguida tomba, però haurem d'anar al tanto de no llençar pedres. Sortim a la feixa, on podem fer reunió, però val la pena seguir cap a la dreta (veurem 'Aranya' escrit en vermell a una roca); un parell de metres més amunt trobarem un espit que ens servirà per muntar la reunió. 40 metres.

L4(V)

Sortim de la reunió i superem un gran bloc (podem protegir el pas amb una fissura que hi ha a l'esquerra). Un cop a sobre anem descaradament a la dreta fins que trobem una sageta blanca que indica el camí. Escalem recte amunt per la placa de la dreta de la fissura; podem usar aquesta per anar protegint el llarg. Arribem a una mini lleixa i flanquegem uns metres cap a la dreta per arribar a la reunió. 25 metres.

L5(V)

Sortim de la reunió en diagonal a la dreta superant una sèrie de ressalts; de seguida podem llaçar una savina. Una mica més a la dreta trobarem un espit. A partir d'aquest punt escalarem recte per plaques de molt bona qualitat, buscant sempre el camí més lògic. Pel camí trobarem algun espit i un pont de roca, però podem completar la protecció amb friends i encastadors. La reunió es fa sobre una còmoda lleixa sota un sostret característic. 35 metres.

L6(IV+)

Des de la reunió veiem el magnífic diedre pel que transcorre aquesta tirada, tot just a l'esquerra del sostret; per atènyer el diedre primer haurem de situar-nos sobre un pedestal que hi ha a la banda esquerra d'aquest. Trobarem molt bona pressa. Un cop sobre del relleix ataquem el diedre sense contemplacions. El diedre és travessat per una fissura que admet friends i tascons, a demés trobarem un pont de roca que podem equipar. Quan la fissura es torna cega podem seguir per la placa de la dreta fins una lleixa on hi trobarem una instal·lació de ràpel. Seguim pel diedre, ara no tant perfecte i amb algun còdol sospitós. Superem un darrer ressalt buscant la millor posició i arribem a la reunió. 30 metres.

L7(V+)

Sortim cap a la dreta i ataquem la panxa que tenim davant. Tot i que tira una mica enrere les presses són bones; són un parell de moviments en els que haurem de tibar una mica, però tornen a estar ben protegits amb dos espits. Un cop passat el tram més físic tenim una sortideta de finura que ens deixa a una placa fàcil que alhora ens mena fins una nova panxeta. Aquesta és molt més fàcil que l'anterior, doncs aquí les presses ja són d'escàndol. Un cop superada ens queda una agradable escalada en placa sobre roca de primera fins la darrera reunió. 45 metres.

Descens:

Fem tres ràpels per la mateixa via fins arribar a la feixa. Caminem aleshores en direcció oest per anar a parar a la canal principal del Serrat de les Garrigoses (fites). Baixem per la canal fins que al final trobem un darrer ràpel que ens mena al Camí de les Feixades.

El que més m'ha agradat:

- El diedre del penúltim llarg, vertical i amb una fissura que s'ho empassa tot!!
- L'estètica de la via, que sempre va a cercar la lògica i la troba amb tirades precioses i variades.
- Bona roca en general
- Una bona opció pels mesos més freds.

El que no m'ha agradat tant:

- Les instal·lacions de ràpel estan una mica atrotinades.